

Sveučilište u Zagrebu

Akademija likovnih umjetnosti

Ilica 85, 10 000 Zagreb

Smjer: Novi mediji

Diplomski rad

Interaktivnost kao medij

Diplomant: Vitar Drinković

Mentor: Aleksandar Battista Ilić

Zagreb, veljača 2014.

Uvod

Popis radova

Objašnjenja radova

Zaključak

Uvod

Kronološki – linearno, kroz opis radova prikazat ću razvoj razmišljanja i djelovanja od početka studija na Novim medijima. Diplomski rad sastoji se od šesnaest radova - ideja koje čine cjelinu unutar koje sam htio izraziti segmente razmišljanja koji me zaokupljaju duži niz godina: utjecaj mog sustava razmišljanja na stvarnost; relacija između svjesnog i nesvjesnog, kolektivnog i osobnog; utjecaj mojih uvjeta i stanja kolektiva na mene i moj utjecaj na njih. Na koje načine komunicirati kroz umjetnost?

Tijekom studija pokušao sam istražiti što više pristupa i načina izražavanja. Radovi koji slijede su rezultati istraživanja komunikacije sa sobom i drugima. Nastojao sam sublimirati dosadašnja iskustva te se u isto vrijeme otvoriti prema nečemu potpuno novom.

Krenuo sam od početka.

Radovi:

- 1 Okolnosti , uvjeti
- 2 Životna igra
- 3 Navike
- 4 Evoluirajući arhiv metodološki medij
- 5 Optika - percepcija
- 6 Skulptura za komunikaciju
- 7 Ja sam ti
- 8 Identitet
- 9 Autodetektor
- 10 Disanje
- 11 Prihvaćam - puštam
- 12 Dodavanje vodom, komunikacija zvukom vode
- 13 Skulptura za grljenje
- 14 Komunikacija zvukom tijela
- 15 Povjerenje, prepuštanje
- 16 Dodekaedar za meditaciju

1 Okolnosti, uvjeti

Na početku studija na Novim medijima dobio sam zadatak da “ne oblikujem”, da napravim odmak od kiparstva kojim sam se do tada bavio. Našao sam se u novom okružju te sam želio razviti novi način komunikacije.

Razmišljajući kako bi mogao pristupiti ovom zadatku, došao sam do sljedećeg “eksperimenta”.

Rad se sastoji od staklene teglice ispunjene umakom od rajčice te “stupca” dvopeka u koji sam ulio malo vode. Tijekom mjesec dana, fotografijama sam dokumentirao proces koji se odvijao u teglici.

Eksperiment me naveo na razmišljanje o uvjetima - okolnostima unutar kojih se neki proces odvija.

Razmišljanje koje je slijedilo je: Jesam li i ja kao taj umak od rajčice? Što je sve moja teglica, koji su moji uvjeti - okolnosti? Kako bi koristeći se umjetnošću kao alatom, mogao utjecati na svoje okružje te stvoriti okolnosti za komunikaciju i promjenu?

Uvjeti unutar kojih se nalazimo nas oblikuju, oblikuju našu svijest a tijekom vremena i naše nesvjesno.

Proces istraživanja započeo sam u svom životnom prostoru – sobi koju sam očistio papirnatim maramicama. Upotrebene maramice izložio sam na zidu na završnoj izložbi u prvom semestru. Rad je simbolički početak istraživanja i novog načina djelovanja.



2 Životna igra

lightbox 100 x 70 cm

Prvi dio ovog rada bio je dokumentiranje mojeg najbližeg životnog okružja. Fotografijama sam dokumentirao sadržaj moje sobe, stvari koje posjedujem, odjeću, prijevozna sredstva, dokumente, novac, prehranu,...- ono sto najčešće konzumiram i koristim.

Cilj procesa bio je osvjestiti svoje uvjete – okolnosti. Koje je moje okruženje , što sam sakupio i koje značenje ti svi „ objekti“ i navike imaju u mojem životu?

Nakon što sam napravio dokumentaciju, sve sam segmente dokumentiranog u photoshopu stavio na jednu bijelu površinu, kao nekakav pregled situacije.

Sve te male „ikonice“ podsjetile su me na kompjutersko sučelje.

Od ranih dana privlačile su me kompjuterske igre. „Industrija igara“ jedna je od najjačih u današnje vrijeme. Hrani li ta industrija naše bazične potrebe koje ne zadovoljavamo u stvarnosti ili ih kreira?

Početak istraživanja bio je dizajniranje igračkog sučelja svog života od dokumentiranog materijala. Cilj je bio osvjestiti i razgraditi konzumirano, reprogramirati život, dobiti pregled. Vidim sličnosti između života i kompjuterske igre. Vidim „skillove“, „klase“, „questove“, „ iteme“... pravila koja trebamo naučiti kako bi pobjedili u igri (ili preživjeli), koja je kreirana od drugih za nas, u koju smo rođeni.

Osvjestio sam da me u kompjuterskim igrama najviše privlačio osjećaj organizacije i efikasnosti, kontrole i uspješnosti koji sam teško postizao u svakodnevnom djelovanju. Satisfakcija u nagradi za dobro obavljen posao (iako iluzija, moj mozak tj. moje nesvjesno percipira ono što gledam kao stvarno - zato se igranjem osjeća zadovoljstvo koje uglavnom traje samo za vrijeme igranja).

Namjera mi je bila prenijeti pozitivne aspekte primjenjene u igranju (fokus , koncentracija, motivacija, organizacija..) na život.

Želimo što bolje ovladati svojim životima, biti uspješni, efikasni, biti pobjednici pod svaku cijenu. To su vrijednosti koje se ističu u zapadnom načinu razmišljanja. Da li nam tako kompetitivni i kontrolirajući sistem na kraju pruža satisfakciju ili zbog njega gubimo kontrolu?



3 Navike

Video, instalacija, performans

Razmišljanjem – osvještavanjem svojih okolnosti - uvjeta počeo sam istraživati svoje navike koje kroz vrijeme najviše oblikuju tijekom mog života. Navike su ponašanja koje ponavljamo, određeni krugovi cirkulacije života koji određuju putanju našeg razvoja. Okolnosti u kojima živimo utječu na naše navike i obrnuto.

Kažu da je za promjenu navike potrebno otprilike dva mjeseca. Odlučio sam da ću na mjesec dana promijeniti sljedeće navike: ritam spavanja, posjećivanje facebooka, pušenje, prehrana, treniranje, sviranje gitare.

Svakodnevno sam bilježio što sam konzumirao i radio od spomenutih promjena. Neke promjene sam ostvario, neke s manje uspjeha. Shvatio sam koliko moćan utjecaj imaju na način mog mišljenja, na stanje uma. Samo mala promjena u nekom segmentu dovodi do promjene u cjelini, u percepciji.

Ono čemu dajemo pažnju raste.

Razmišljajući kroz ovu prizmu, možemo vidjeti koliko moćan utjecaj imaju masovni mediji u usmjeravanju naše pažnje, stvaranju naših navika, oblikovanju percepcije. Možemo li promjenom svojih navika postati svjesniji onoga što konzumiramo i kako to utječe na naše djelovanje i mišljenje. Možemo li na taj način pružati otpor ili čak razgraditi konstrukt kojim se hranimo, o kojem smo „ovisni“?



4 Evoluirajući arhiv metodološki medij

Print 210 x 120 cm

Radom sam želio sistematizirati razvoj svoje umjetnosti - razvoj diplomskog rada, te razviti metodologiju razmišljanja i komunikacije sa sobom i drugima.

Sadašnje bavljenje interakcijom otvorilo je svjesno povezivanje fizičkog i duhovnog. Treniranjem vještina tai chi i tajutsu, otkrio sam da naše tijelo posjeduje znanje do kojeg nismo došli svjesnim putem. Principi svemira nalaze se u našoj tjelesnoj strukturi. Oni pripadaju našem nesvjesnom znanju.

Na pozadinu slike sam postavio fotografiju svojeg tijela, čime govorim da kroz rad gradim sebe, koristim sebe kao medij.

Unutar tjelesnog sistema pokušao sam smjestiti svoje dosadašnje radove, te usmjeriti sljedeće. Takvim pregledom dobivam uvid u to koji sve djelovi tijela i na koji način sudjeluju u interakciji.

Stavljanjem ovoga rada na zid pretvorio sam svoju sobu u istraživački laboratorij. Početnu shemu i sadržaj tijekom vremena nadopunjavao sam novim idejama, razmišljanjima, zaključcima. Izrađivao sam tablice ispunjene pojmovima – poljima na kojim radim, bilježio misli, rezultate istraživanja.

Tijekom studija kiparstva izgradio sam umjetnički proces koji je kretao od postavljanja parametra procesa gradnje unutar kojih bi dopustio slobodno istraživanje. Primjer za to je diplomski rad kiparskog studija. Unutar čelične konstrukcije – kaveza (okvira uma), nalazila se skulptura građena slobodnom, polusvjesnom gradnjom – bez cilja, vizije gotove skulpture. Način umjetničkog stvaranja bio je alat za oslobađanje od svjesnih konstrukata, mogući alat za istraživanje nepoznatog u sebi, primordijalnog, možda genetske memorije.

„Evoluirajućim arhivom“ stvorio sam uvjete za razvoj svjesnog stvaralačkog postupka i „evoluciju“ mentalnih – racionalnih procesa i percepcije.

5 Optika - percepcija

Kroz sljedeće radove započeo sam istraživati interaktivnost i percepciju. Istraživanje je započelo sudjelovanjem na radionici „Optika“. Spontano su se počeli događati radovi koji dekonstruiraju svakodnevnu percepciju, poimanje prostora i kretanja u njemu.

Optika 1

Ogledala, špijunke, vosak, akristal

Interaktivna skulptura kroz koju se gleda te pokušava orijentirati u prostoru. Konstruirani sistem ogledala daje lijevom i desnom oku mogućnost da vide drugačije odraze stvarnosti i svijeta.

Na desnom oku gleda se u kockastu prostoriju napravljenu od ogledala sa samo jednom rupom koja je smještena direktno ispred oka. Svjetlost ulazi u kutiju te se lomi i „multiplicira“ kroz refleksiju ogledala.

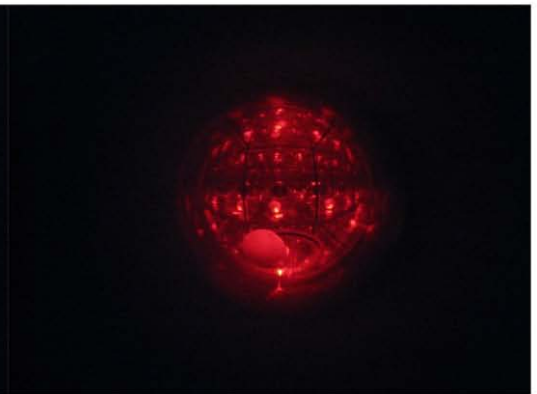
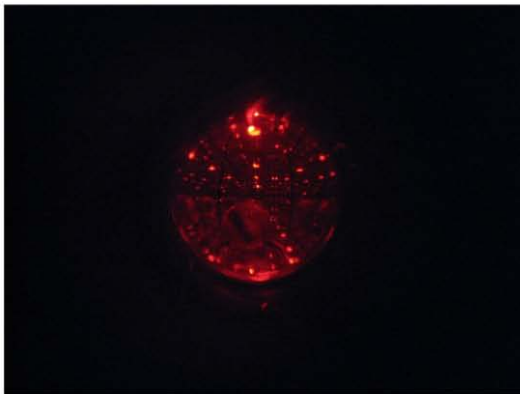
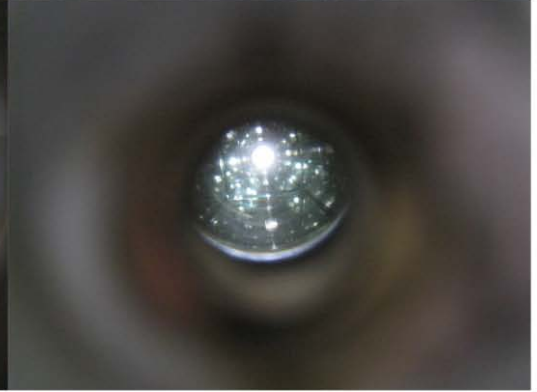
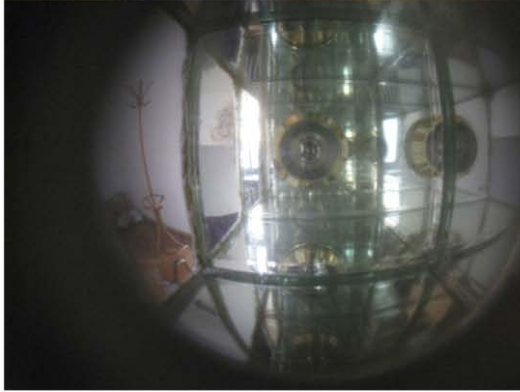
Lijevo oko gleda u kutiju koja na jednoj strani nema ogledala, percipira svijet pod kutem od ravnog očišta te lomi prostor na više fragmenata.

Optika 2

Ogledala, špijunke, armirana traka, akristal, biciklističke bljeskalice, segment naočala za varenje, dvije kuglice.

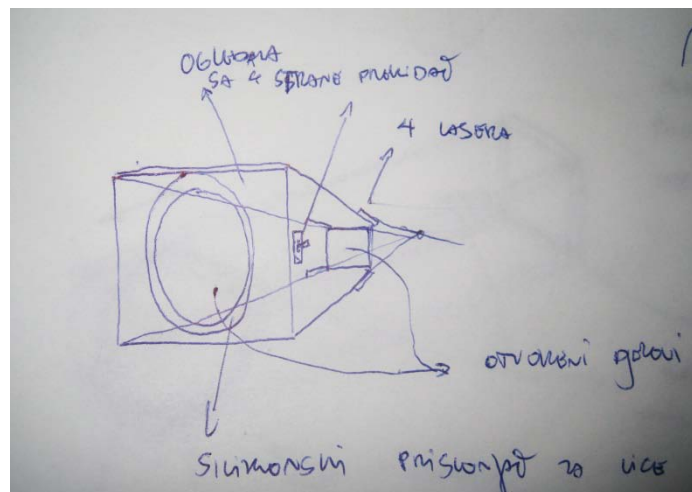
Interaktivna skulptura – aparatura u koju osoba gleda te svojim kretanjem pomiče kuglice koje se nalaze unutra. Kuglice su različitih veličina i izgleda. U „prostorijici“ u koju gleda lijevo oko, nalazi se veća šarena gumena kuglica, dok se u drugoj (desno oko) nalazi manja bijela kuglica. Obje kuglice se kreću po kružnoj putanji što navodi osobu da se kreće kružno kada gleda u aparaturu. Dvije prostorije unutar kojih se nalaze kuglice sastavljene su od ogledala, tako da se pojavljuje beskonačna refleksija. Izvor svjetla na lijevoj strani je odozgora, bljeskalica za bicikle daje crveno svjetlo, te se intenzitet bljeskanja može prilagođavati priliskom na gumbić koji se nalazi na aparaturi. Na desnoj strani izvor svjetla je sa donje strane, te se može prilagođavati bljeskanje neovisno o lijevoj strani.

Svako oko dobiva različit vizualni doživljaj.



Optika 3, Fokus, nedogled

Rad se sastoji od četiri ogledala trapezoidnog oblika koja tvore krnju piramidu, te se nalaze s unutarne strane piramide. Na krajevima piramide se nalaze četiri lasera koji su kao nastavci na stranicama piramide te svi konvergiraju u jednoj točki, nedogledu (prema linearnoj perspektivi), imaginarnom vrhu piramide. Osoba stavi lice na širi otvor piramide, uključi lasere pritiskom na gumb te se kreće po prostor gledajući kroz aparaturu.



Optika 4, 5

Ovi radovi su samo koncept. U tijeku je istraživanje načina kako ih ostvariti ne koristeći tehnologiju već sistem ogledala.

Optika 4 je aparatura koja okreće perspektivu – prostor naopačke.

Optika 5 bi omogućavala osobi da vidi samo ono što je iza nje.

6 Skulptura za komunikaciju

Glina

Interaktivna skulptura u koju dvije osobe gurnu ruku. Osoba s jedne strane gurne desnu ruku a osoba s druge lijevu. Između njih dolazi do dodira samo na jednoj točki. Dodiruju se kažiprstom što izaziva emotivnu reakciju i iznenađenje.

Nastavit ću se baviti komunikacijom rukama kao poljem istraživanja.



7 Ja sam ti, projekcije refleksije

Dvije kamere i dva projektora

Opis postava: Rad se postavlja u kut sobe (90 stupnjeva). Na postamentu malo odmaknutom dijagonalno od kuta sobe nalaze se dva projektora koji su spojeni na dvije kamere koje stoje na stativima između kuta i postamenta. Kamera snima zid a projektor na koji je spojena, projicira snimku na drugi zid. Druga kamera i projektor rade isto sa suprotne pozicije. Dvije osobe stanu na označena mjesta na podu, tijela usmjerenog prema projektoru. Kada se osobe pogledaju primjećuju da se snimka jedne osobe projicira na drugu. Potrebna je suradnja i komunikacija između osoba (zbog razlika u visini) kako bi našli točku u kojoj se lice jedne osobe projicira na drugu. Do preslikavanja dolazi kada osoba svojom sjenom prekrije projiciranu sliku druge osobe (što se vidi na zidu iza njih).

Polje istraživanja ovog rada su projekcije i refleksije u međusobnoj komunikaciji. Često projiciramo svoje mišljenje o nekome na tu osobu (kao mentalnu sliku te osobe). Ta osoba to osjeća i reflektira osjećaj koji dobiva. Jednako tako često projiciramo dio sebe na drugoga.

Komunikacijom se može doći do točke razumjevanja, spajanja projekcija u novu zajedničku sliku - odnos.



8 Identitet

Izmjenivač glasa, motoristička kaciga, prekidač, reflektivna folija, stetoskop, vosak, akristal

Interaktivni rad zamislio sam kao „brisač identiteta“. U motorističku kacigu ugradio sam izmjenjivač glasa i stetoskop. Kaciga bi izvana trebala biti potpuno reflektivna, kao ogledalo, reflektirajući identitet (sliku) okoline. Osoba koja nosi kacigu gubi dio svojeg identiteta - sakriveno joj je lice i izmijenjen glas. Prima na sebe identitet (sliku) okoline.

Motoristička kaciga izaziva asocijaciju na utrku. Ovim želim povući paralelu s današnjim načinom života tj. na utrku za preživljavanjem i uspjehom, za socijalno postavljenim kriterijima identiteta koje je poželjno „utjeloviti“.

Lice (slika našeg lica) i glas su tipična obilježja našeg identiteta koja se koriste u prepoznavanju. Osoba koja nosi kacigu upućena je da se pogleda u ogledalo te da sluša otkucaje svojeg srca. Gledanjem u ogledalo javlja se beskonačni odraz, tj. osoba vidi ono što se nalazi između dva ogledala, dok istovremeno sluša svoje otkucaje, „identitet, potvrdu postojanja“. Pri tom ne vidi sebe već beskonačnu refleksiju.



9 Autodetektor

koncept

Rad je koncept koji namjeravam izvesti u budućnosti. Ovdje ga spominjem i opisujem jer je važan za ukupnu misao diplomskog rada.

Radi se modificiranom poligrafu, na koji bi se osoba „spojila“ i postavljala pitanja sama sebi, te osjetila i shvatila koliko je iskrena sama sa sobom. Odgovor bi trebao doći iz nesvjesnog, iz našeg tijela.

Rad je zamišljen kao mala prostorija u koju osoba uđe, postavi pitanje naglas i na ekranu se pojavi odgovor: da ili ne.

10 Disanje

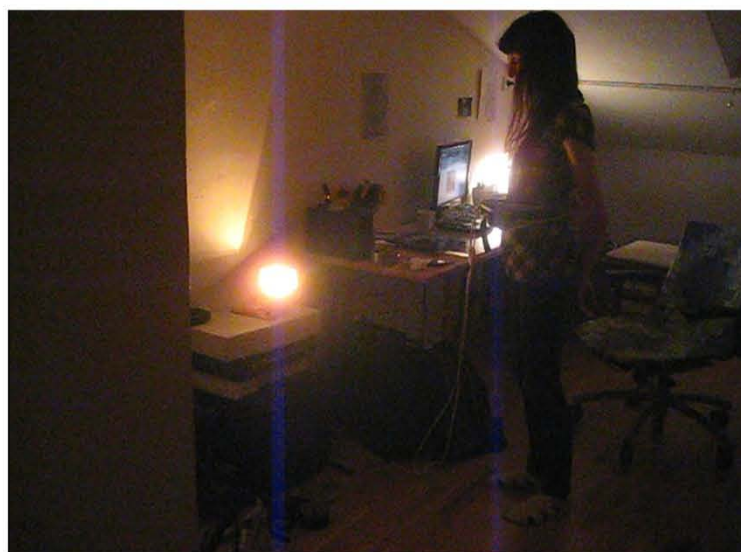
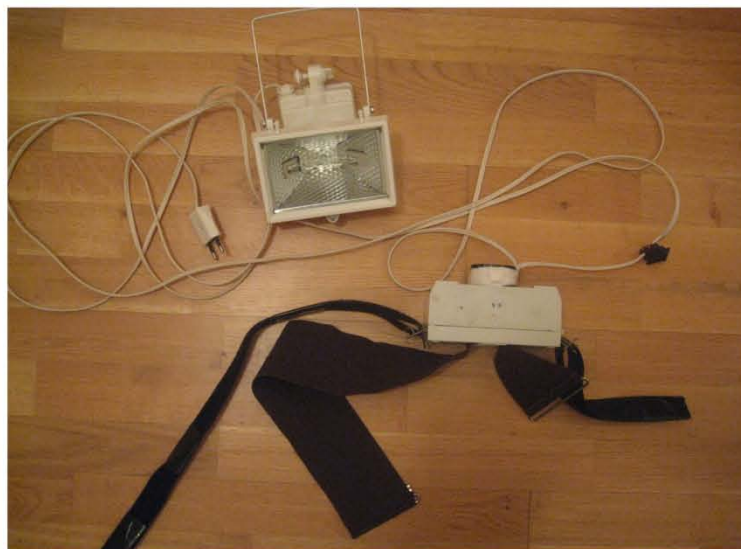
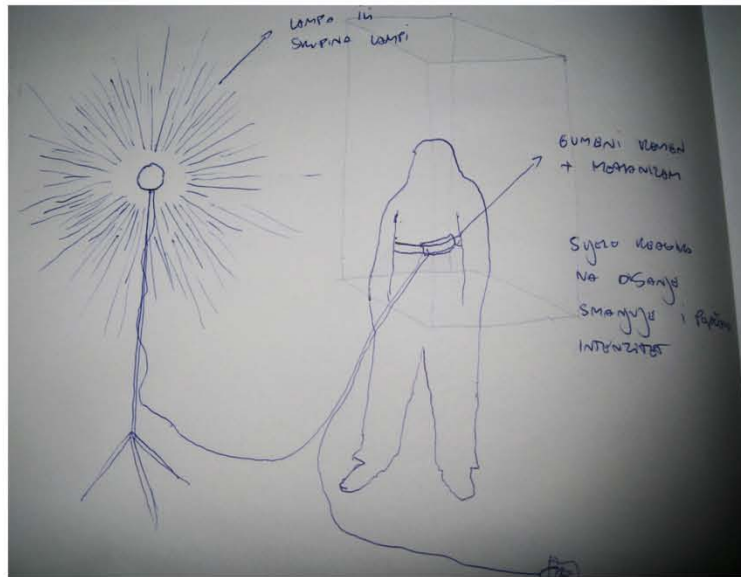
Naprava-izum, reflektor

Naprava se stisne uz trbuh elastičnim remenom. Postoje dva remena. Jedan remen pridržava napravu uz trbuh a drugi regulira intenzitet svjetla. Spojena je na reflektor i uključuje se stiskanjem prekidača.

Kada osoba diše donjim dijelom pluća, „iz trbuha“, pri udisaju (ekspanzijom trbuha) pojačava se svjetlo reflektora a pri izdisaju se gasi. Intenzitet svjetla prati kretanje disanja. Planiram napraviti i instalaciju u kojoj je naprava spojena na velik broj reflektora tako da cijela prostorija „diše“ sa disanjem osobe te da se pojača osjetljivost naprave kako bi raspon svjetla bio veći.

Dokazano je da je disanje „iz trbuha“ puno zdraviji oblik disanja zbog toga što koristi kapacitet cijelih pluća. Primjenom rada, primijetio sam da većina ljudi diše gornjim dijelom pluća.

Gledanjem u svjetlo tijekom disanja stvara se meditativni i opuštajući osjećaj. Osnovni oblik meditacije počinje usmjeravanjem pažnje na disanje. Dokazano je da meditacija uskladjuje i harmonizira hormonske procese u tijelu te uspostavlja balans u mentalnom i fizičkom zdravlju. Većina bolesti dolazi od načina razmišljanja i stresnih okolnosti. Naši umovi pretjerano rade. Ovaj rad fokusira osobu samo na jednu radnju - misao, na disanje.



11 Prihvaćam – puštam

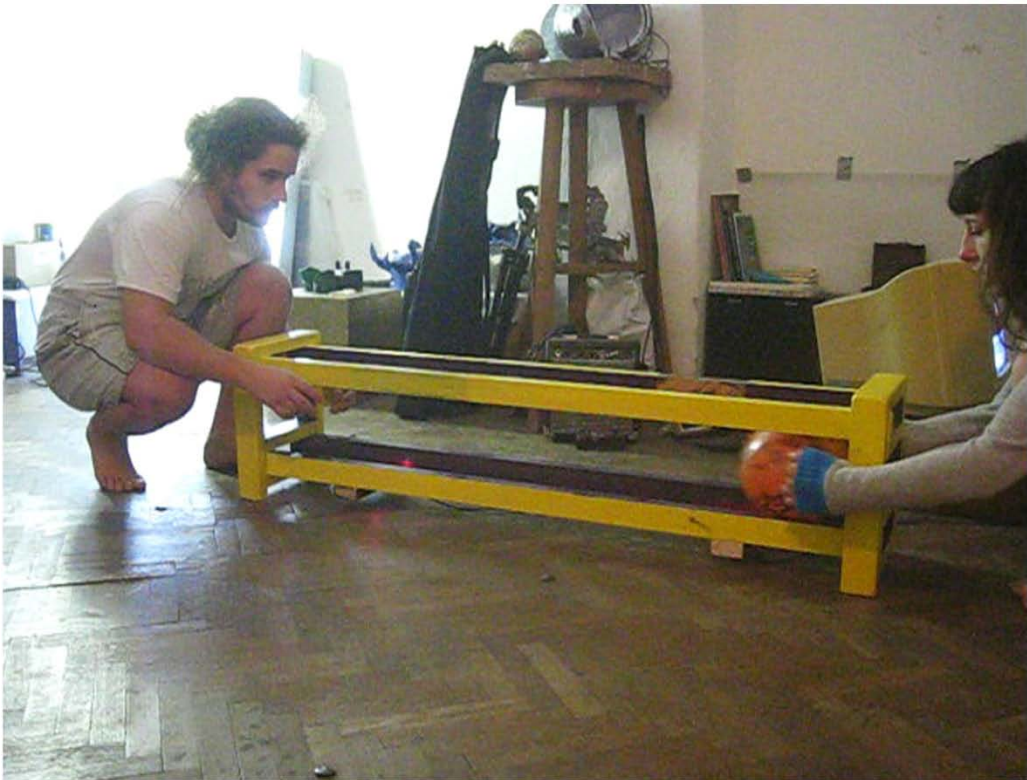
Drvo, dva kompjuterska miša, lopta

Rad se sastoji od drvene konstrukcije - kvadra unutar kojeg se nalazi gumena lopta i dva kompjuterska miša.

Lopta se kreće po ravnoj putanji unutar kvadra te svojim prolaskom s jedne strane na drugu, kada se osobe njom dodaju, klikne prvo jedan pa drugi kompjuterski miš. Miševi su spojeni na laptop te se njihovim klikanjem pušta zvuk s kompjutera. Kada osoba gurne loptu sa svoje strane, prvi zvuk koji se čuje je: puštam. Kada lopta dolazi do druge osobe, klikne se drugi miš te se čuje zvuk: prihvaćam. Dodavanjem se mantrično ponavljaju ti zvukovi.

Do ideje sam došao razmišljanjem o segmentima komunikacije koji su mi zanimljivi i s kojima imam manje poteškoće. Među njima vrlo važan segment su prihvaćanje i puštanje. Ponekad imam problema s prihvaćanjem nečijeg mišljenja, neke situacije, a ponekad s puštanjem. Ovdje govorim o vrlo općenitim principima koji se primjenjuju na puno segmenata života.

Radom sam htio svesti ta dva pojma na njihovu bit, na arhetipsku radnju kojom želim ukazati na mehanizam prihvaćanja i puštanja. Rad je sredstvo za vježbanje, poboljšanje emocionalnog protoka tih pojmova.



12 Dodavanje vodom, komunikacija zvukom vode

plexiglass, drvo, ogledala, LED lampe, voda

Rad je interaktivna skulptura koja se sastoji od kvadratne kutije - koridora od plexiglassa koja na krajevima ima drvenu konstrukciju s ogledalima, led lampama i držalima-hvatovima za ruke. Kutija se nalazi na drvenom postolju i djeluje kao klackalica. Ispunjena je jednu petinu volumena sa vodom.

Dvije osobe prime sa svake strane (krajevi kutije) hvatove za ruke te spuštanjem i dizanjem krajeva kutije („klackanjem“) šalju valove jedna drugoj. Kada se jedna strana podiže gase se led lampe na toj strani te se pale na drugoj i obratno kada druga osoba podiže svoj kraj. Drvena konstrukcija na krajevima sadrži ogledala koja reflektiraju svjetlo te stvaraju zanimljiv optički efekt sa vodom.

Kroz ovu jednostavnu radnju, slanja vode i valova, dodavanja s vodom, svjetlom i zvukom želim ukazati na razmjenu komunikacije i energije između osoba.

Dokazano je da misli i riječi utječu na vodu što se očituje u njezinoj kristalizaciji. Voda ima memoriju. Japanski znanstvenik Masaru Emoto pružio je više dokaza za to. U svojim eksperimentima zamrzavao je vodu iz različitih rijeka, u blizini gradova, vodu iz špine te iz „dubina“ prirode... Razlike su bile očite. Vodi je puštao glazbu, izgovarao riječi, pokazivao slike... Ista voda je zamrzavanjem stvarala potpuno drugačije kristale nakon izlaganja određenom utjecaju.

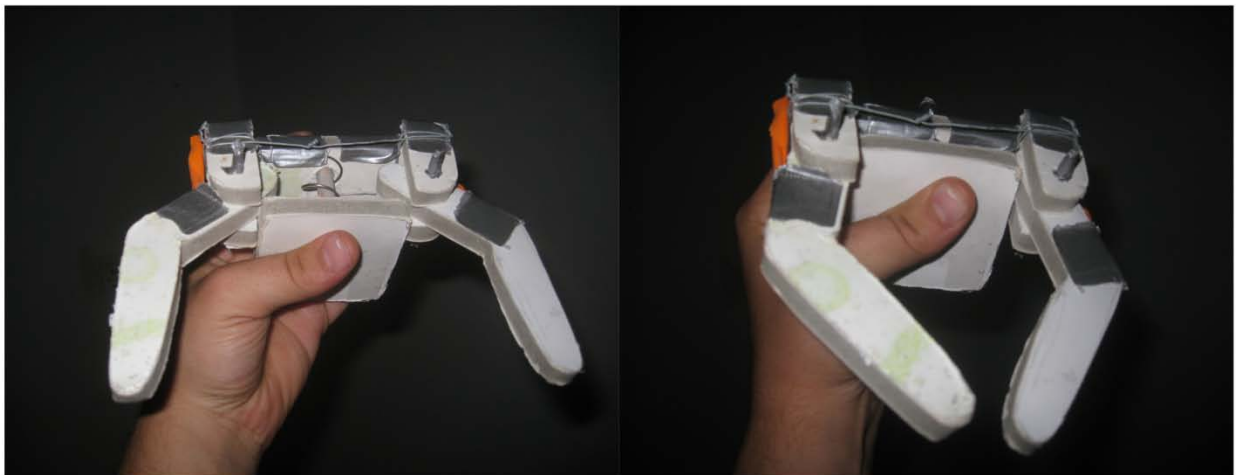
Kako su naša tijela otprilike 70 posto voda možemo zaključiti koliko naše misli, osjećaji i komunikacija utječu na naše osobno i kolektivno stanje.



13 Skulptura za grljenje

Koncept, skica

Rad se sastoji od drvene konstrukcije- mehanizma, koji funkcionira tako da ga osoba zagrlj i vršenjem pritiska rukama i tijelom na skulpturu, ona zagrlj osobu te počinje vibrirati. S „leđne“ strane skulpture nalazi se ogledalo, tako da osoba kada je zagrljena, vidi svoje lice. Mjere za rad imaju moje proporcije.



14 Komunikacija zvukom tijela

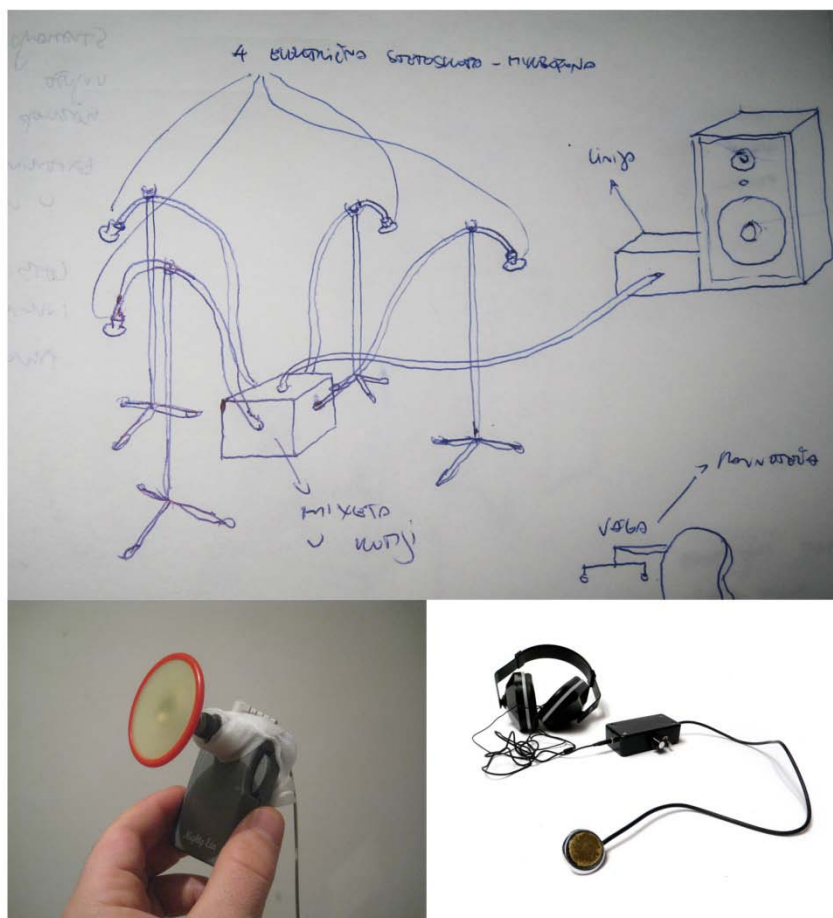
koncept

Rad se sastoji od četiri električna stetoskopa koji su spojeni na razglas u prostoru.

Područje istraživanja je neverbalna komunikacija tj. komunikacija zvukom tijela – prvenstveno srcem.

Zanima me kakav je osjećaj kada se glasno čuju otkucaji srca u prostoru - ne kao snimka, već kao direktan prijenos. Kakve bi se promjene dogodile kada bi osoba ili osobe počele komunicirati, bi li došlo do ubrzanja zbog uzbuđenja? Da li bi srca počela „komunicirati“ kada bi ih bilo više, bi li došlo do usklađivnja ritma?

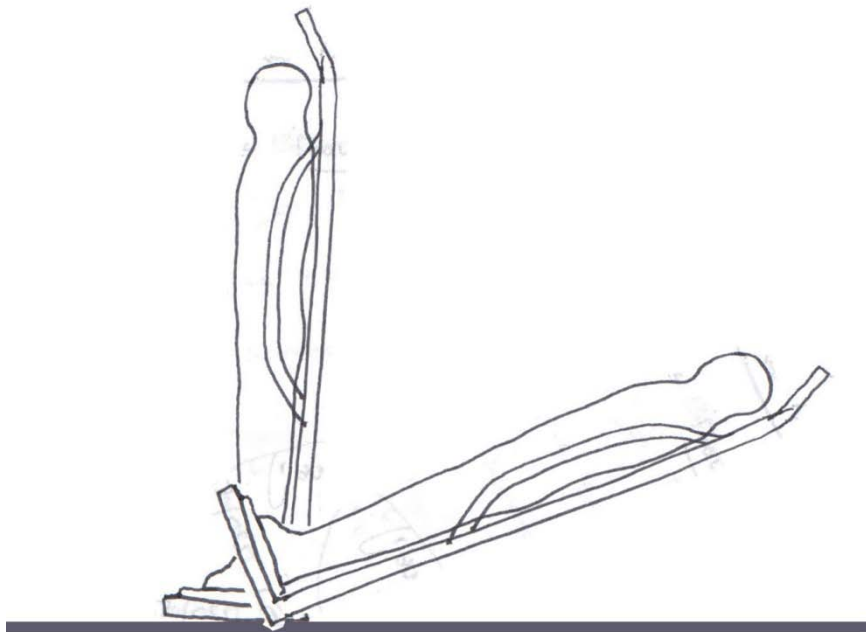
Temeljem saznanja da u medicini postoje uređaji uz pomoć kojih mogu realizirati takvu modificiranu napravu, planiram je izraditi u bliskoj budućnosti.



15 Povjerenje, prepuštanje

koncept

Skulptura je zamišljena tako da osoba stane na nju, nasloni se leđima na uspravnu plohu, te se micanjem jedne ručke pusti da padne unatrag. Mehanizam lagano zaustavi pad na 30 stupnjeva od ravnine poda. Osoba se vrati natrag okretanjem ručke ili pritiskom na gumb.

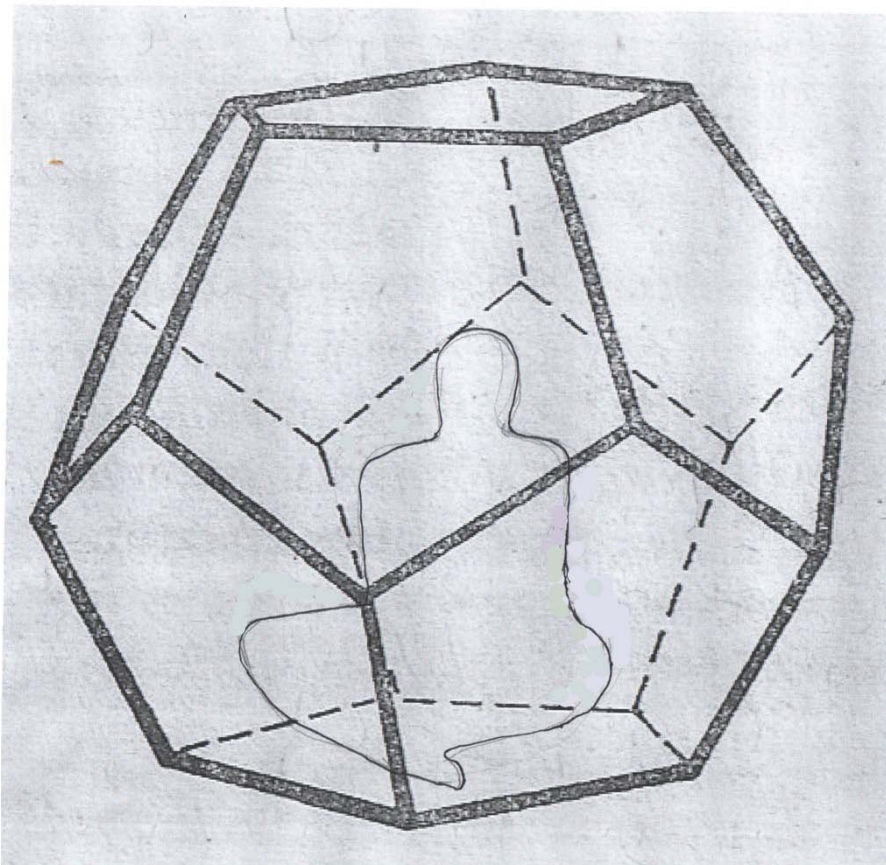


16 Dodekaedar za meditaciju

koncept

Rad je prostorija dodekaedarskog oblika dimenzija cca 180 x 180 cm. Sastavljena je od 12 pravilnih peterokutnih ploha. Plohe su s jedne strane ogledalo, s druge drvo, tako da je prostorija iznutra sastavljena od ogledala, dok je izvana drvena. S unutarnje strane, podna ploha je prekrivena pleksiglasom debljine 1 cm. Konstrukcija se može rastavljati. Osoba ulazi u prostoriju otvarajući jednu peterokutnu plohu- vrata. Kada uđe u prostoru sjedne u položaj za meditaciju koji je opisan u uputstvima(jednostavan, ugodan sjedeći položaj u kojem je kičma uspravna) , „prikluči“ se na aparaturu za disanje (koju sam ranije opisao) i na električni stetoskop sa zvučnicima. Disanje osobe je usklađeno s paljenjem i gašenjem svjetala koja su smještena na kutevima dodekaedra iznutra. Zanima me kakav bi osjećaj bio biti u takvoj prostoriji i gledati svoju „beskonačnu“ refleksiju unutar stvorene geometrijske strukture, gdje je jedini izvor svjetla vlastito disanje, a jedini zvuk su otkucaji vlastitog srca.

Postoje teorije u fizici koje govore da je svemir dodekaedarskog oblika.



Zaključak

“Interaktivnost kao medij proizvodi značenje.”

Opisanim radovima želim stvoriti okolnosti - uvjete za komunikaciju kojima se kroz participativnost i interakciju publike dobiva nova percepcija komunikacije i umjetnosti.

Ideje za radove su proizašle iz svakodnevnog života i interakcije a njihova realizacija određena je i mojim kiparskim iskustvom, izumima koje sam smišljao u djetinjstvu, užitkom u gradnji i radu. Izvedba radova je „low tech“ - dijelom zbog financijskih okolnosti (osobne i društvene) te još važnije zbog toga što taj pristup traži jednostavnost, ekonomičnost, sabranost, kreativnost i snalažljivost.

Promatrajući sebe, međuljudske odnose i društvo u kojem živimo, razmišljao sam kako bi mogao pridonjeti , koje mogućnosti bi mogao otvoriti? Želio sam ponuditi nešto što bi moglo odvratiti pažnju (barem na kratko) od bitnih performansi današnjeg društva kao što su: nesigurnost, strah, kritika, nadmetanje, užurbanost, rezignacija, razočaraost, stres, usamljenost... Cilj mi je bio usmjeriti pažnju i percepciju na bazične procese u našim tijelima i umu te socijalnoj interakciji. Krenuti od „malih“ stvari.

Predstavljeni radovi su prvi “eksperimenti” - začeci, početak istraživanja kojeg ću nastaviti.

Želim kroz jednostavnost doći do kompleksnosti, kroz male promjene do velikih.

Krenuo sam od sebe, kao osnovnog medija kojeg percipiram te kojeg prvog mogu mijenjati.

Zahvale:

Baka Franjica Čiček

Slavomir i Gordana Drinković

Edita Vuga

Aleksandar Battista Ilić

Nenad Slukić

Mirjana Drobina

Galerija Laval Nugent

Vlado Begić i Mladen Mikulić